

BOHORSKI POROČEVALEC

PLANINSKO DRUŠTVO
BOHOR SENOVO
FEBRUAR 2000

IZ VSEBINE

◆ Poročilo predsednika	2
◆ Poročilo o članstvu	4
◆ Poročilo markacijskega odseka	5
◆ Poročilo mladinskega odseka	6
◆ Poročilo komisije za izletništvo	8
◆ Poročilo o akciji Prijatelji Bohorja	10
◆ Poročilo komisije za delo z mentorji in vodniki	12
◆ Poročilo o taboru v Kamniški Bistrici	13
◆ Utrinkek iz taborne kronike	15
◆ Šaljiva stran	16

POROČILO PREDSEDNIKA O DELU V MANDATNEM OBDOBJU 1997-2000

Volilni občni zbor vsakega društva je priložnost za malo daljši pogled nazaj, da se lahko oceni ne le enoletno delo, temveč delo celega mandata vodstva in članov. Pri volitvah bomo zaupali delo v upravnem odboru (v nadaljevanju UO) nekaterim novim članom in jih hkrati z izkazanim zaupanjem zadolžili za odgovorno nadaljevanje vsega, s čimer so se ukvarjale ta in prejšnje vodilne generacije društva, seveda skupaj s članstvom. Vsekakor pa bo v mojem poročilu poudarek na opravljenem delu v letu 1999, saj smo izčrpnjša poročila za prejšnji dve leti podali na vsakoletnih zborih.

Organiziranost

Vse aktivnosti društva se pričnejo s sprejetimi sklepi in končajo z zaključno oceno v UO. To je 15-članski organ, v katerem imajo vsi člani še svoje dodatne zadolžitve za posamezna področja dela, oziroma je večina članov UO to po svoji funkciji, ki jo imajo kot predsedniki posameznih odborov in komisij. UO se praviloma sestaja enkrat mesečno, odbori in komisije pa redkeje in bolj povezano s posameznimi konkretnimi nalogami. Na vse seje UO je vabljen tudi Nadzorni odbor (v nadaljevanju NO), ki spremlja delo UO in vseh ostalih organov društva.

Sestava, delovna področja in pooblastila UO in vseh organov društva so podrobno opredeljena s pravili, ki smo jih, v skladu z novim Zakonom o društvih, dopolnjena sprejeli na občnem zboru 1997. Ker smo čutili vrzel pri urejanju medsebojnih odnosov na relaciji »društvo – vodniki« in ob organizaciji izletov, smo v tem mandatu sprejeli dva pravilnika. Žal sta zaenkrat res samo še sprejeta, saj tudi v zadnjem letu našega mandata nismo realizirali obljube o povračilu stroškov vodnikom in organizatorjem izletov. Naj velja, da sta omenjena pravilnika dobra osnova za čas, ko ti stroški ne bodo problem, temveč samoumevna postavka v finančnem poslovanju društva.

PD Bohor je povezano v Meddruštveni odbor (MDO) planinskih društev Zasavja in Posavja ter v Planinsko zvezo Slovenije (PZS). Tako na MDO kot na PZS smo vedno izpostavljali najbolj pereče probleme, za katere smo ocenili, da jih je potrebno reševati sistemsko in na višjih nivojih. Če izznamemo prenos lastništva koč, o katerem bo govora tako še na tem kot verjetno še na prihodnjih občnih zborih, lahko rečemo, da je sodelovanje z MDO in PZS zelo dobro. Društvo pa sodeluje tudi z nekaterimi drugimi PD (SPD Trst, Planinska skupina Planina, PD Podčetrtek, PD Moravče, PD Ribnica in drugimi). Te povezave so bolj neformalne in občasne. Povezava s Turističnim društvom nikakor ne zaživi tako, kot bi si vsi želeli, kljub temu pa imamo za seboj že kar nekaj zelo uspešnih skupnih akcij.

Na ravni občine smo vsa leta povezani s Štabom za civilno zaščito in za to sodelovanje, predvsem na vajah civilne zaščite, smo prejeli posebno priznanje. V mandatu, ki ga ocenjujemo, si kot poseben uspeh štejemo vključitev območja Bohorja v obširen program razvoja, ki ga je sprejel Občinski svet in ki naj bi zagotavljal reden dotok sredstev tudi za koč na Bohorju in njeno širšo okolico. Čeprav se to ni izteklo v vseh letih, je nekaj dotacije vendarle bilo, vsekakor pa jih še pričakujemo.

Tradicionalne prireditve

Ko zaradi časovne stiske ali zaradi kakšnih drugih razlogov že pomislimo, da bi izpustili to ali ono tradicionalno prireditev, nas potisne v akcijo okolje, navajeno na določene prireditve.

Naše tradicionalne prireditve so:

- pohodi (novoletni, valentinov, nočni pohod ob kresni noči),
- jezikova nedelja ter
- kostanjeva nedelja.

Kar smo zapisali v poročilih za pretekli dve leti, velja tudi za leto 99 - vse prireditve so bile množično obiskane, večina nad pričakovanji. Enako velja tudi za našo stalno akcijo Prijatelji Bohorja, ki pa je tudi v posebnem poročilu.

Planinska koča na Bohorju in njena širša okolica

Na lanskem občnem zboru smo imeli simbolično otvoritev novega dela, takrat še hladnega. Tik pred zaključkom mandata smo uspeli z napeljavo ogrevanja, pred tem pa, kar seveda niste mogli spregledati, vzdali nova vrata in okna v starem delu koče. Skratka, tudi v letu 1999 smo bili pri dograjevanju in obnavljanju naše planinske koče nadvse uspešni. In če danes podajamo poročilo za tri leta, je ta samohvala še toliko bolj sprejemljiva:

- dokončanje novega dela, vključno z opremo,
- centralno plinsko ogrevanje,
- prekritje strehe.

To so najpomembnejša dela, za tem pa je še veliko manjših del, popravil, rednega vzdrževanja. Kar se tiče bližnje in širše okolice pa lahko naštejemo: odstranitev stare barake, ureditev vodnega zajetja, ki pa še vedno ni povsem dokončano, kot najpomembnejši akciji v zvezi z dostopom in razgledom pa smo v tem mandatu:

- »odprli« novo – grebenko pot na Bohor ter
- pot na razgledno točko Veliki Koprivnik.

Naj sedaj podrobneje naštejemo opravljena dela v preteklem letu:

- rešili najbolj pereč del starega dela: zamenjali smo okna in vrata v starem delu. Oskrbniki so že leta tarnali, da kurijo »zastonj«, da vsa toplota odhaja skozi okna in vrata. Zato smo 27 oken in dvoje balkonskih vrat zamenjali z novimi, zamenjali smo tudi polkna (razen na treh oknih), nabavili smo osem zunanjih polic in tri notranje,
- s siporeksom smo podzidali okna v verandi, notranjost pa obdali z ladijskim podom. Vsa zidarska dela ter popravila za mizarjem nam je opravil Ivan Hictaler brezplačno, za to se mu na tem mestu zahvaljujemo, edino plačilo mu bo planinska izkaznica, ki mu jo bomo izročili.
- tik ob koncu leta nam je uspelo napeljati še ogrevanje v vse prostore starega dela koče, tako da je sedaj lepo ogrevana cela koča.

Naj kar na tem mestu nadaljujem s plani v zvezi s kočo za leto 2000. Kot smo ugotovili v lanskem poročilu, je stari del koče v vseh letih, ko smo se ubadali z novim, zelo propadel, standard je zelo nizek. Zato so nujni sledeči posegi:

1. Urediti stanovanjski del za oskrbnika: zamenjati vrata, parket, urediti električno napeljavo in opleskati stene.
2. Urediti sanitarije v prvem nadstropju (stranišča, tuš, bide).
3. Na neurejene sanitarije v pritličju – pri kuhinji, nas opozarja že inšpekcija in čeprav je ta poseg napisan na tretjem mestu, je trenutno pravzaprav najbolj pereč.

Zunaj koče pa želimo zgraditi novo uto oz. barako, ki naj bi zamenjala staro (porušeno v preteklem letu).

To so načrti v zvezi s kočo za leto, v katerega smo zakorakali, o drugih pa ste lahko že kaj prebrali v našem Poročevalcu ali pa jih boste še slišali od današnjih poročevalcev.

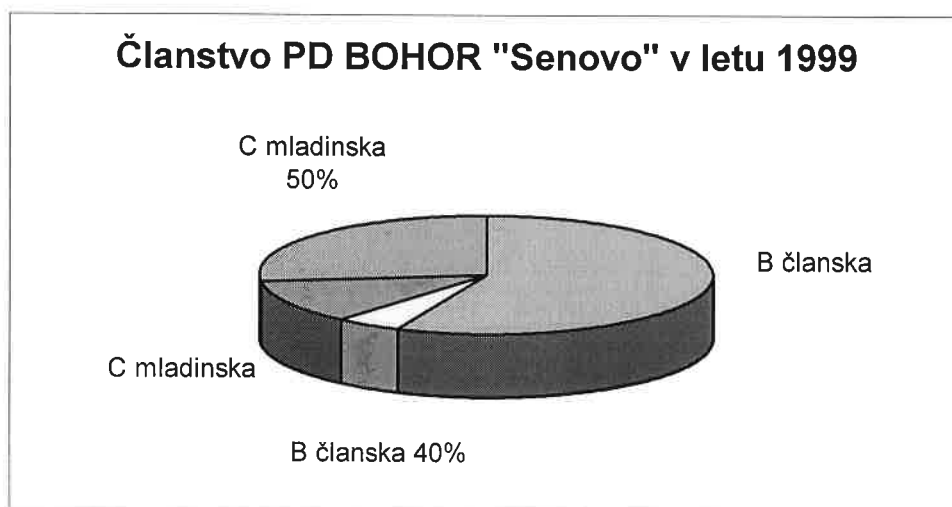
Predsednik PD:
Jože Požun

POROČILO O ČLANSTVU ZA LETO 1999

V letu 1999 smo imeli v našem planinskem društvu 586 članov. Upadanje članstva je še vedno prisotno.

Plačana članarina:

VRSTA ČLANSTVA	ŠTEVILO ČLANOV	DELEŽ
<i>B – članske</i>	331	56,5 %
<i>B (40%) – člani stari nad sedemdeset let</i>	27	4,5 %
<i>C – mladinske</i>	70	12 %
<i>C (50%) – družinske</i>	158	27 %
SKUPAJ	586	100%

Članarino za leto 2000 lahko plačate pri poverjenikih ali vsak ponedeljek v planinski sobi.

VRSTA ČLANSTVA	CENA
<i>B – člani</i>	1.400 SIT
<i>B (50%) – člani stari nad 70 let</i>	700 SIT
<i>C – mladinci</i>	600 SIT
<i>C (50%) – družinske</i>	300 SIT

Poverjeniki PD Bohor so :

Miro Krušič, Albina Mahovne, Pavla Maroh, Tončka Požun, Stani Mirt, Tatjana Večko, Danica Zupan, Drago Gošek, Miran Pribožič, Antonija Amon, Alojz Kranjc.

Natalija Uršič

POROČILO MARKACIJSKEGA ODSEKA ZA LETO 1999

V preteklem letu smo markacisti PD Bohor Senovo opravili vse načrtovane naloge. Najprej smo obnovili vse oglasne deske na Senovem. Obnovili smo oglasne omarice in izdelali napis na oglasni omarici na gasilskem domu, za kar smo potrebovali 10 ur. Za obnovo lesenega kažipota pri koči na Bohorju smo porabili 8 ur.

Na ostalih akcijah pa smo opravili naslednje:

27. 4. 1999

Izvedena je bila večja delovna akcija, na kateri so sodelovali nekateri markacisti in več naših simpatizerjev. Strasirali in označili smo novo pot na **DEBELI VRH**, ki je visok 928 m. Pot je na trasi Zasavske planinske poti. Preusmerili smo jo na lepši, položnejši del, ki pelje proti koči na Bohorju in se ob tem izognili blatnega dela poti.

Pri tej akciji je 11 sodelujočih opravilo 88 ur prostovoljnega dela.

3. 5. 1999

Na vrh Javornika sva markacista Mirt in Večko namestila žig, za kar je bilo porabljenih 10 ur.

7. 5. 1999

Očiščena in markirana je bila pot na odseku Jablance-Dobrova (do križa), za kar sva Večko in Mirt porabila 8 ur.

15. 8. 1999

Markirana je bila pot na odseku koča na Bohorju-Javornik-Mrzla planina. Potrebno je bilo sekanje in čiščenje poti. Na akciji smo sodelovali in vložili 24 ur dela: Stane Mirt, Drago Žveglič in Mile Živanovič.

V preteklem letu smo na vseh poteh obnovili smerne puščice in opozorilne table. Nabavili smo tudi 70 novih smernih puščic, ki jih je treba še pripraviti za uporabo (krivljenje, izdelava napisov in barvanje).

Plan za leto 2000:

V prihodnjem letu načrtujemo markiranje poti podsredški grad - koča na Bohorju - Planina in seveda popraviti oziroma obnoviti dotrajane in poškodovane markacije. Za to bomo potrebovali novo barvo in vijake za pritrjevanje tablic.

Člani markacijskega odseka predlagamo, da se markira pot od železniške postaje Brestanica - na brestaniški grad - Leskovec - Brezje - Vrhe - Jablance. Tako bi se izognili asfaltni cesti Brestanica - Senovo - Srebotno.

Predlagamo, da se ukine pot Blanca - Gorenji Leskovec - Bohor. Pot je popolnoma uničena zaradi golosekov in novih poti, ki služijo za spravilo lesa. V času vegetacije je neprehodna zaradi kopriv in blata.

Načelnik markacistov:
Stane Mirt

POROČILO MLADINSKEGA ODSEKA

Leto je kaj hitro naokoli in spet pišemo poročila, ki jih bodo le redki brali. Moje letošnje bo nekoliko daljše.

Lansko leto sem si za glavni cilj postavila nalogo pritegniti še druge šole in še več otrok spodbuditi k planinstvu, ki ni samo zdrav šport, ampak pomeni tudi prijetno druženje, spoznavanje novih (in starih) prijateljev, učenje samostojnosti, spoznavanje narave in še bi lahko naštevali. Mislim, da se v letošnjem letu vse to prav lepo uresničuje.

Pravijo, da se dobro blago samo hvali, nas pa bom pohvalila kar jaz. Letošnje šolsko leto prav zgledno sodelujemo s tremi osnovnimi šolami (v nadaljevanju OŠ) in sicer OŠ Senovo, OŠ Brestanica in OŠ Koprivnica:

- **OŠ Senovo:** z letošnjim šolskim letom smo tu dobili novo mentorico. Mentorstvo je prevzela Loti Ašič, pomaga pa ji Tatjana Umek. Krožek obiskuje 50 – 60 otrok višje in nižje stopnje.
- Že lansko šolsko leto je planinstvo ponovno zaživelo na **OŠ Brestanica**. Mentorica je postala kar ravnateljica Urška Ūbelais ... in izleti so se in se še kar vrstijo. Udeležuje se jih nekje med 20 – 30 otrok.
- No, letošnje šolsko leto pa vse te pohvale zasluži tudi **OŠ Koprivnica**, kjer sodelujeva z mentorico Tončko Kerin. Tudi tu krožek obiskuje okoli 25 otrok.
- Še vedno ne sodelujemo z OŠ Raka. Krivda pa je po mojem na obeh straneh.

In kako 'poteka' naše delo?

V dogovoru s posamezno mentorico vsak mesec organiziramo izlet – seveda v skladu s časom in vremenskimi pogoji. Upoštevamo sposobnost in starost udeležencev, oddaljenost cilja od doma, zanimivosti ... Program izletov skušamo narediti čim bolj zanimiv. Vedno izdelamo tudi zloženko, kjer predstavimo izlet: opis poti, zanimivosti v okolici, zemljevid in kakšno zgodbo ali legendo ali pesem o tem kraju.

Tako smo v tem letu dni (od lanskega občnega zбора) obiskali naslednje vrhove:

- **šolsko leto 1998/99** po občnem zboru:

- Slivnica: OŠ Senovo, 49 udeležencev;
- Čemšeniška planina: OŠ Senovo in OŠ Brestanica, 62 udeležencev;
- Bohor (Ubijavnik, grebenska pot): OŠ Brestanica, 47 udeležencev;
- Janče – srečanje zasavske mladine, 3 udeleženci;
-

- **šolsko leto 1999/2000:**

- Janče: OŠ Senovo in OŠ Koprivnica, 71 udeležencev;
- Mrzlica – Kal: OŠ Senovo, 49 udeležencev;
- Mrzlica – Kal: OŠ Koprivnica, OŠ Brestanica, 50 udeležencev.

V tem času smo načrtovali še izlet na Sv. Miklavža, ki pa je zaradi slabega vremena odpadel.

V januarju smo v koči na Bohorju izpeljali planinsko šolo. Zanimanje so pokazale vse tri OŠ. Tako smo že izvedli planinsko šolo z učenci OŠ Senovo (19 udeležencev tretjega razreda) in OŠ Brestanica (23 udeležencev nižje stopnje), z OŠ Koprivnica se še dogovarjamo.

Zbrali smo se v petek popoldan na Jablancih in jo mahnili po klasični poti na Bohor, kjer nas je že čakal topel čaj. Sledilo je predavanje o planinski opremi in večerja (palačinke). Nato pa težko pričakovani nočni pohod na Koprivnik, kjer so nam 'miške' pustile zaklad – verjetno smo bili zelo pridni. Spanje je bilo predvideno sicer za 22. uro, vendar si lahko mislite, da je bilo to samo v načrtih nas odraslih. Vznemirjenje je bilo preveliko in tako smo oz. nismo prav veliko spali ... da sploh ne omenjam, kako zgodaj ti otroci vstajajo. Sobota je bila namenjena spoznavanju Bohorja (Javornik,

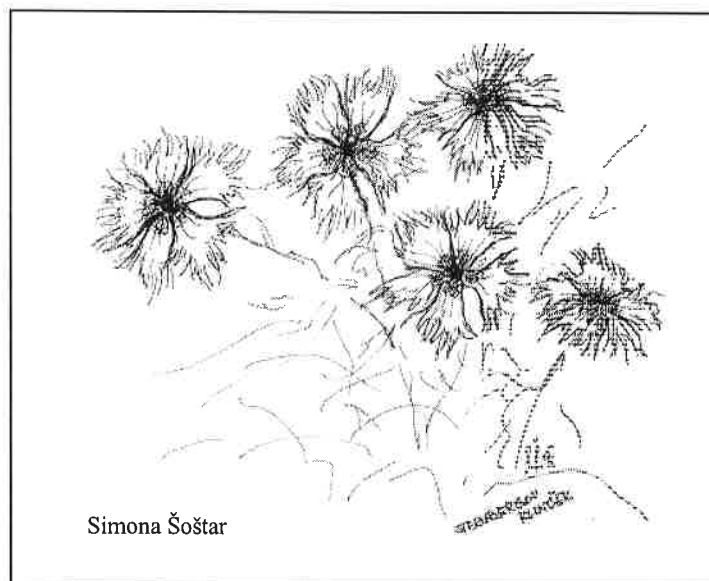
Koprivnik). Čas do kosila smo zapolnili z različnimi igricami. Jaz sem se zabavala, otroci so bili (bolj ali manj) pridni, prav tako tudi mentorji. Bi se pa ob tej priložnosti še enkrat zahvalila vsem v koči, ki so nas lepo postregli in bili potrpežljivi z nami; vsem, ki so prispevali takšne in drugačne dobrote, da so miške sploh lahko nastavile zaklad (otroci so bili presenečeni in zelo veseli); Miranu za koristno, zabavno predavanje ter 'delovni zvezek' za otroke in nenazadnje zahvala še vsem mentorjem, njihovim spremljevalcem in mojim sovodnikom, da so si vzeli čas in ga preživeli z nami na Bohorju.

V letošnjem šolskem letu načrtujemo še izlete na: Boč (velikonočnica), Lisca-Lovrenc (encijan) ter dvodnevni nagradni izlet za prizadevne planince na Vogar-Planina jezero.

Torej naše delo z mladimi kar dobro napreduje. Otroci radi obiskujejo planinske izlete. Seveda pa se še vedno soočamo z nekaterimi težavami, kot je npr. pomanjkanje vodnikov. Nismo se še udeležili tekmovanj, ki potekajo med mladinskimi odseki – to so razna orientacijska tekmovanja in tekmovanje Mladina in gore. Tudi na tem področju načrtujemo spremembe.

Spodbudna pa je pobuda, ki je prišla s strani letošnjih planincev-osmošolcev, tj. da bi se dobivali enkrat tedensko izven šole. Tako bom verjetno obudila sestanke MO ob petkih, ki se jih bodo lahko udeležili tako dijaki kot tudi študentje. Tudi za to skupino otrok bi potrebovali mentorja (delo z mladimi). Svojo dejavnost bi rada razširila tudi na naše najmlajše – vrtec. Seveda so vse to zaenkrat še želje, za katere pa upam, da se bodo v tem letu uresničile (vsaj del).

Načelnica MO:
Simona Šoštar

POROČILO O OPRAVLJENIH IZLETIH IN PLANINSKIH TURAH V LETU 1999

V letu 1999 so bili člani planinskega društva dokaj aktivni v izletniški dejavnosti, saj je na izletih sodelovalo cca 400 udeležencev (tu niso všteti planinci-taborniki in udeleženci akcije prijatelji Bohorja). Značilnosti izletniške dejavnosti našega društva se odraža še naprej skozi veliko število manjših skupin in individualnih planinskih pohodov. V naslednjih tabelah pa so vključeni tudi šolski planinski izleti, ki jih pomagajo voditi naši planinski vodniki in se jih udeležujejo v manjšem številu tudi planinci našega društva.

V nadaljevanju podajamo pregled izletov po posameznih mesecih:

Januar	Tradicionalnega novoletnega pohoda se je udeležilo cca 40 planincev.
Februar	4. tradicionalnega Valentinovega pohoda Kozje-Bohor se je udeležilo cca 60 izletnikov kljub zasneženim razmeram. Že drugič so nas obiskali planinci iz Vrhnike, ki so bili zelo družabni in so nas vse presenetili z originalnimi pustnimi maskami.
Marec	Planinski ples je uspel. Zjutraj se nas je veliko podalo v kočo na Bohorju, kjer smo poskusili odlično kislo juho.
April	Čistilne akcije so potekale na štirih mestih, najvažnejša je potekala na petem slapu (Zapečje), ki ga je čistilo 18 ljudi. OŠ Senovo se je odpravila na izlet na Čemšeniško planino z 62 izletniki. Izlet je lepo uspel, vodila ga je Simona Šoštar.
Maj	Tradicionalna jezikova nedelja je privabila od blizu in daleč cca 800 obiskovalcev kljub malce deževnemu vremenu. Tudi razstavljeni jeziki so bili v duhu časa - zmagal je jezik, ki je ponazarjal polzevo asfaltiranje ceste na Bohor. Sicer pa se je prvega maja 8 naših planincev udeležilo pohoda iz Atomskih Toplic na Rudnico. 29. maja pa se je 49 izletnikov OŠ Senovo odpravilo na Slivnico. Vodnica je bila Simona Šoštar.
Junij	Zaradi zelo slabega vremena je načrtovan izlet v Matkov škof odpadeli, smo pa izvedeli, da so kasneje bili tja izvedeni individualni planinski izleti. Planinci so bili še na izletih: na Paškem Kozjaku, na Konju in Veliki Planini, na Čavnu, Velikem Javorniku in Malih Golakih.
Julij	Nameravan ogled Kamniške Bistrice zaradi postavitve tabora je bil realiziran. Individualnih izletov je bilo precej: Krvavec, Velika Planina, Vrh Korena, Mokrica, Kriška Planina (cca 10 udeležencev).
Avgust	Bil je izveden planinski tabor, ki je bil zelo uspešen. Individualni planinski izleti so bili vodeni od visokogorja do sredogorja. Morda je bil zelo zanimiv izlet na Menino planino ravno tisti dan, ko so tam pokončali medveda, ki je delal precej škode. Omeniti pa gre tudi izlet na Sleme nad Vršičem, ki je na sestopu v Tamar presenetil planince s pravo visokogorsko nevihto, ki je kar trepetala od bliskov in dežnih kapelj.
September	Septembra je bilo lepo vreme, zato so planinci opravili precej izletov. Odkrili so Sleme nad Mojstrano, kjer je presenetila Vrtaška Planina, kjer domuje prijazen in svojevrsten pastir s čredo krav, pravim kozjim "kapitalcem", ki ima v svojem hramu 30 kozic. Izlet je bil še toliko bolj zanimiv, ker se je skupina spustila v dolino Vrat mimo (in zadaj) vseh Peričnikovih slapov.
Oktober	Kostanjeva nedelja je bila dobro obiskana. Planinci so izkoristili zadnje lepo jesensko vreme in še enkrat obiskali Kamniški vrh nad Stahovico in Babji zob pri Bohinjski Beli.
November	Pust mesec kot vsako leto. Popestril ga je pohod Litija-Čatež, ki se ga je udeležilo z naše strani 8 planincev.
December	Pohoda na Tisje se nismo udeležili, pač pa smo precej zahajali na Bohor, tako kot vse ostale mesece. Bohor je postal z novimi potmi in odkritjem štirih slapov zelo zanimiv in močnejše obiskan.

To je kratek pregled skozi izletniške aktivnosti našega članstva. Vse bolj se nam utrjuje spoznanje, da planinci nimajo radi množičnih izletov in da je trend individualnih izletov v porastu. Prav gotovo, da vseh izletov v naše visokogorje in sredogorje nismo uspeli zabeležiti, ker nam planinci ne poročajo redno.

Tudi Prijatelji Bohorja so zelo aktivni. Kar cela stotinja (ali pa še več) se redno obrača k Bohorju, ki je zaradi druginje in drugih dejavnikov čedalje bolj zanimiv in na dosegu roke.

PROGRAM IZLETOV IN PRIREDITEV V LETU 2000

JANUAR	Novoletni pohod na Bohor (9. 1. 2000)
FEBRUAR	5. tradicionalni Valentinov pohod Kozje-Bohor (12. 2. 2000)
MAREC	Izlet na Kopitnik
APRIL	Izlet po škofjeloškem hribovju
MAJ	23. tradicionalna jezikova nedelja na Bohorju (7. 5. 2000) Izlet na Komno in Bogatin
JUNIJ	Izlet na Snežnik
JULIJ	Izlet na Rosengarten – Italija
AVGUST	Planinski tabor
SEPTEMBER	Pohod čez Pohorje
OKTOBER	Izlet na Kriško goro 19. tradicionalna kostanjeva nedelja na Bohorju (22. 10. 2000)
NOVEMBER	Pohod Litija-Čatež
DECEMBER	Izlet na Janče Pohod na Tisje

Predsednik komisije za planinske izlete:
Miro Krušič

POROČILO O AKCIJI PRIJATELJI BOHORJA V LETU 1999

Minila so štiri leta, od kar teče akcija 'Prijatelji Bohorja' (v nadaljevanju PB). V posebni vpisni knjigi je vsako leto vpisanih več planincev. V glavnem so to člani PD Bohor, nekaj pa jih je tudi iz sosednjih PD. Predvsem je dosežen namen te akcije, to je čim večkrat in po raznih poteh na Bohor, Koprivnik, Javornik in Debeli vrh. Prijetno je v koči ali med potjo poklepetati s planinskimi znanci, uživati v naravi in narediti nekaj za svoje zdravje.

Kar zanimivi so podatki iz vpisne knjige:

LETO	ŠTEVILO VPISOV
1996	925
1997	1585
1998	2665
1999	2680

Še vedno velja 'olajšava', da prvih 24 pohodov na Bohor za pridobitev naziva PB ni vezano samo na eno koledarsko leto, lahko je to v več letih. Za ohranitev naziva PB pa velja najmanj 24 pohodov na leto.

Naziv PB je doseglo:

LETO	ŠTEVILO PLANINCEV
1996	23 planincev
1997	45 planincev
1998	33 planincev
1999	33 planincev

Za prvič osvojeni naziv PB prejmejo planinci rumene kape in za drugič osvojeni naziv PB modre kape. V letih od 1996 do 1998 je 64 planincev prejelo rumene kape in 22 planincev modre kape. V letu 1999 je 'zaslužilo' rumene kape 9 planincev in modre kape 8 planincev. V letih 1996-1999 je to skupaj 73 rumenih in 30 modrih kap.

Na občnem zboru 6. februarja 2000 prejmejo za več kot 24 pohodov v letu 1999 rumene kape:

- Marija Kukovičič (56),
- Jana Orožen (45),
- Milan Šterk (38),
- Borut Šibila (37),
- Mitja Orožen (29),

in za najmanj 24 pohodov v več letih:

- Silvo Petrišič (28),
- Brane Zupan (27),
- Janja Kolar (25),
- Stanka Ogorevc (25).

Za drugič osvojeni naziv PB prejmejo modre kape:

1. Martina Orožen (1889),
2. Erna Kolar (64),
3. Majda Končina (100),

4. Kristjan Kranjc (66),
5. Marjanca Kranjc (66),
6. Marta Lašič (63),
7. Dane Zupan (82),
8. Tomaž Žveglič (72).

V letu 1999 so bili več kot 24-krat na Bohorju in tako obdržali naziv PB iz prejšnjih dveh ali treh let še:

- Stani Mirt (119),
- Nikola Labus (135),
- Pavla Maroh (104),
- Viki Končina (116),
- Ernest Breznikar (179),
- Toni Petrovič (102),
- Bojan Petrovič (94).

Naziv PB so osvojili leta 1996 in ga obdržali v vseh letih:

- Vojko Večko (479),
- Božo Kosalec (179),
- Ivan Kovačič (140),
- Albina Mahovne (136),
- Tatjana Večko (111).

Vsa štiri leta pa sodijo med PB tudi nekateri naši odborniki, ki se sicer ne vpisujejo redno v knjigo vpisov, so pa - lahko bi rekli - stalno na Bohorju. To so: Jože Požun (predsednik društva), Slavko Gošek in Alojz Kranjc (gospodarja društva) in Miro Krušič (ki nam odkriva nove poti in nove predele Bohorja).

Naši rekorderji

V posameznih letih so bili 100- ali večkrat na Bohorju:

- leta 1996: Vojko Večko 100-krat,
- leta 1997: Vojko Večko 185-krat;
- leta 1998: Ernest Breznikar 139-krat,
- leta 1999: Martina Orožen 156-krat in
Vojko Večko 204-krat.

Če je med evidentiranjem PB kakšna napaka, se opravičujemo in prosimo, da nas na to opozorite. Vojko Večko nam že vsa štiri leta na računalniku ureja evidenco in se mu za to delo iskreno zahvaljujemo.

PB gotovo uživamo ob lepih dnevih, v prekrasnih razgledih z vrha Koprivnika, v miru in tišini po poteh proti Javorniku, Debelemu vrhu, do lovskega bivaka in spomladi ob pogledu na rumeno-belomodra rastišča jarice, zvončkov in sibirske čebulice.

Pridružite se nam!

Za Prijatelje Bohorja:
Albinca Mahovne

POROČILO KOMISIJE ZA DELO Z MENTORJI IN VODNIKI

Prvi in največji problem, (saj ne boste verjeli, je pa res), NIMAMO svojega predsednika /predstavnika komisije. Upamo, da ga bomo končno dobili na tem občnem zboru.

Kaj se je dogajalo?

V bistvu veliko in nič. Prijavili smo tri kandidate za vodnike A kategorije, pa so se na PZS prijavnice 'čudežno' izgubile in tako nismo na tečaj poslali nikogar.

Prijavili smo se tudi na:

- tečaj Družabnost v gorah (udeležila se ga je ena vodnica in odnesla kar nekaj koristnih idej za družabna srečanja) in
- tečaj za vodje taborov, ki je zaradi premajhnega števila prijavljenih odpadel.

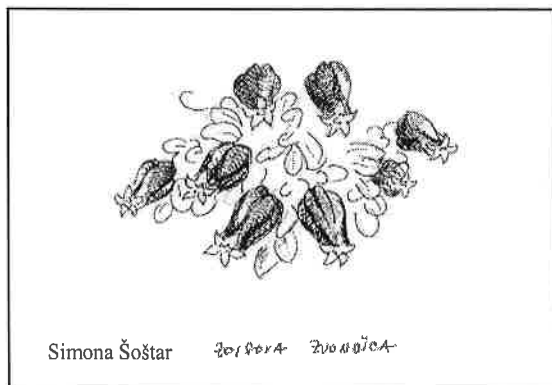
Spomladi je bil organiziran tudi seminar za mentorje planinskih skupin, ki se ga je udeležila naša mentorica iz Brestanice. Pravi, da je nekaj stvari sicer že vedela, izvedela pa je marsikaj novega, spoznala nove ljudi, izmenjala izkušnje ...

Če se je zapletalo pri vodnikih za A kategorijo, je pa vse potekalo srečno pri vodnikih za B kategorijo. Poleti smo poslali na ta tečaj dva naša predstavnika, ki sta uspešno opravila celotno izobraževanje in tako imamo sedaj dva vodnika-pripravnika B kategorije.

Izpopolnjevanja za vodnike A, B, C kategorije v Kamniški Bistrici v jeseni se je udeležila ena naša vodnica. Teme predavanj so bile koristne in aktualne: pravna odgovornost vodnikov; bolezenska stanja, ki jih nosimo s seboj v hribe; orientacija ter najbolj zabavno, pa tudi najbolj hladno, prečenje rek.

Za leto 2000 imamo naslednje načrte – prijaviti naše kandidate na tečaj za A kategorijo (2), vodnike-pripravnike kategorizirati za B kategorijo, nekatere vodnike poslati na izpopolnjevanje in še kakega vodnika na tečaj za B kategorijo. Aktualno bi se bilo udeležiti še kakega tečaja, npr. tečaja za vodje taborov, za mentorje in za organizacijo orientacijskih tekmovanj.

Poročilo za komisijo pripravila
Simona Šoštar

POROČILO O TABORU 99 V KAMNIŠKI BISTRICI

V dneh od 11. do 21. avgusta 1999 je v dolini Kamniške Bistrice potekal 25. mladinski planinski tabor našega društva.

Taborni prostor je bil na novi lokaciji pred Domom v Kamniški Bistrici na prostoru IPC (International Picnic Center). Tokrat za razliko od prejšnjih let nismo potrebovali kupa soglasij, saj smo se vse dogovorili z upravnikom IPC – g. Jerajem. V vednost smo poslali vlogo tudi na MK PZS, vendar nas ni nihče počastil s svojim obiskom.

Skupno je tabor štel 32 taborujočih planincev vključno s tabornim vodstvom. Samo vodstvo pa je štel 9 ljudi. Prvič so bili v taboru samo trije mladi planinci, vsi ostali so bili že večkrat, nekateri celo 7 krat.

Za razliko od prejšnjega leta letos nismo imeli sreče z vremenom, saj nas je kar precej močilo, predvsem pa zadnji večer, tako da nam je odpadel taborni ogenj in smo imeli zaključno 'prireditvev' zadnji dan pred odhodom. Prvič se nam je tudi zgodilo, da so nas prišli sredi močnega naliva ponoči gasilci povprašat, če potrebujemo pomoč (edini svetel žarek v tisti temni, mokri noči).

Izvedli smo naslednje ture: Velika planina, Kokrsko sedlo, Grintovec, slap Orglice, balvani Žagana peč, Lepi kamen in Sivnica, Kamniško sedlo, Kamniški vrh.

Tudi letos smo »posodili« nadarjene igralce – tokrat za TV reklamo 3 x 3. Več o dnevnem dogajanju v prilogi Kaj smo v taboru počeli.

Večjih zdravstvenih težav nismo imeli, razen Nejca, ki je imel vnetje ušes in je šel s starši domov. Žal tudi tokrat nismo imeli zdravstvenega osebja v taboru, bilo pa bi zelo zaželeno, čeprav smo imeli načeloma dogovorjeno, da lahko dobimo sprotne informacije in nasvete preko mobitela, vendar v Kamniški Bistrici ni potrebne GSM signala.

Naša kuharica Marija in njena kuhinja je bila, kot že vsa leta nazaj, tudi letos deležna pohvale. Letos nam je padel v golaž celo gamsek. Sicer nam je Marija obljubila, da se v prihodnjem taboru zopet vidimo, vendar bi ji bilo potrebno poiskati pomoč in jo vsaj malce razbremeniti.

Ko nismo bili na turi, smo prosti čas zapolnili z letošnjo osvežitvijo športnega programa - aerobiko in olimpijskimi igrami, slikanjem na majice, s predavanji z diapozitivi, s planinsko šolo, izposojajo knjig.

Anketa, ki smo jo zopet izvedli po končanem taboru, je pokazala, da je bil tabor dobro pripravljen, da je bilo veliko aktivnosti (morda celo preveč – premalo prostega časa) in da je tabor izpolnil pričakovanja udeležencev.

Po taboru smo izvedli tradicionalno »srečanje po taboru – na sladoled« tokrat na Ribniku v Mačkovcih, kjer so vsi udeleženci tabora lahko naročili fotografije. Žal še ni bilo pripravljeno glasilo, ki se bo letos imenovalo Grinta. To še sledi verjetno v tiskani obliki.

Cena tabornine je bila formirana v društvu in je znašala 20.000 sit za osnovnošolce, 22.000 za starejše in 30.000 sit za vse ostale, ki niso člani našega društva. Zaradi relativno majhnega števila prijav in relativno velikih stroškov samega tabornega prostora, se tabor samo s tabornino ne bi mogel pozitivno zaključiti, zato smo letos napisali kar nekaj deset prošenj za finančno pomoč, ki so obrodile sadove, da smo lahko tabor »zaključili« brez rdečih števil.

Tudi letos smo pred pričetkom tabora nakupili nekaj opreme (šotore, armaflexe, ipd.) in s takim tempom bo potrebno tudi nadaljevati (šotori, armaflexe ali spužve). Imeli pa smo zopet nekaj težav z opremo, ki je skladiščena na CZ (mobilna kuhinja, ki je nismo smeli peljati po cesti zaradi neveljavnih

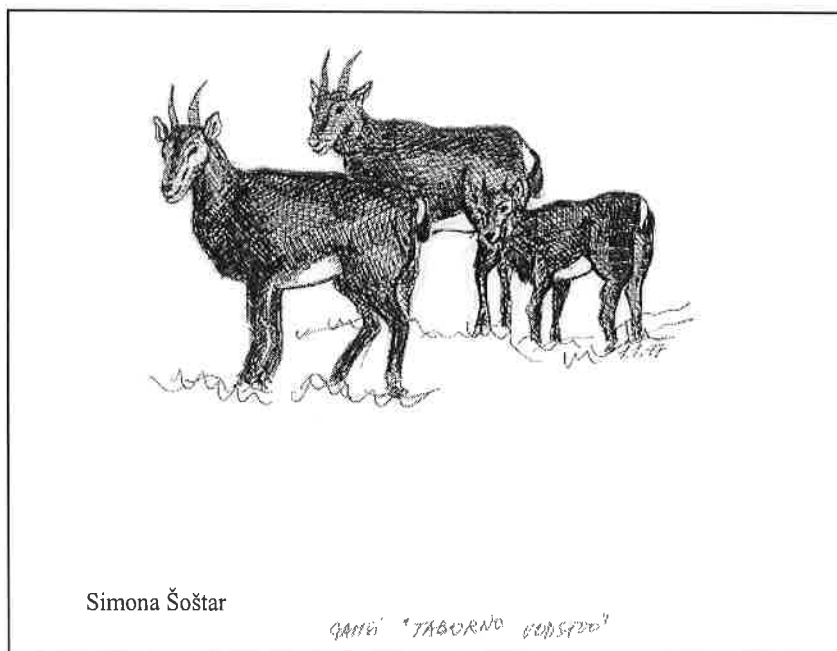
atestov). Kar precej pa se nam je zavleklo z vračanjem opreme, ker smo mokro pripeljali domov in jo morali v športni dvorani na Senovem sušiti.

Še vedno mislim, da bi bilo dobro, da bi se našla lokacija za skladiščenje naše taborne opreme nekje izven CZ in da prestavimo vso ostalo opremo, ki jo sedaj skladiščimo na različnih mestih, tudi pri Požunovih na podstrešju.

Skratka, tabor je letos uspel. Sicer nismo opravili toliko tur, kot smo želeli, smo pa vseeno znali otroke zaposliti in jim popestriti počitniške dni. Zadovoljen sem, da nismo imeli kakšnih poškodb ali večjih zdravstvenih težav in da tudi finančno poročilo kar dobro kaže.

Zahvalil bi se upravnemu odboru za zaupanje in seveda tabornemu vodstvu za »prenašanje«, bodočemu vodji tabora in ostalemu tabornemu vodstvu pa želim čimboljše krmarjenje med organizacijskimi čermi postavitve tabora.

Vodja tabora:
Miran Pribožič

UTRINEK IZ TABORNE KRONIKE

KAMNIŠKA BISTRICA

Bistrica, lepa draga vas kamniška,
Kjer čez kaméje, tolmune teče voda friška;
Tam, dan pred sončnim mrkom,
Ko med frontam prišlo je k trkom,
Postavil šotore, GH, kuhinjo hranljivi blagor
Ekskluzivni klub PD Bohor je svoj tabor.
*GH-Grand Hotel

Dež, hudourniki, celo vesoljni potop
Niso bili dovolj močni, da spravili bi nas od
tod.

Ma kaj, ko ljubimo mi gore vsi
In skakali po njih bi tudi bo-osi,
Z vsakim povzdigom polnimo si transverzale
In v žepih nosimo spomine, robčke, ... skale!

Dnevi po turah bili so jako veseli
In povsod smo videli prilike, da smo kričali.
Zvečer pa, ko so nas obdajale veše, smo peli
Noči pred turam, te v spalnih vrečah smo
pretrepetali.

Moto vseh nas bila je olimpijska etika -
Bolj važno kot zmagati je, da sodelujeemo;
Za frajerja, pübeca, bobra in bistrčka -
Barbingtona, fuzbala, šaha se ne bojeemo.

Marija, Slava, Simona, Katarina in Tina,
Vsaka od njih je punca fina.
Toni, Silvo, Marko, Maks in Miran,
Vsak od njih pübec je skuliran.

Ena poučuje nas, da na hribolazca pod nami
ne meče se kamne in potem na glas smeji,

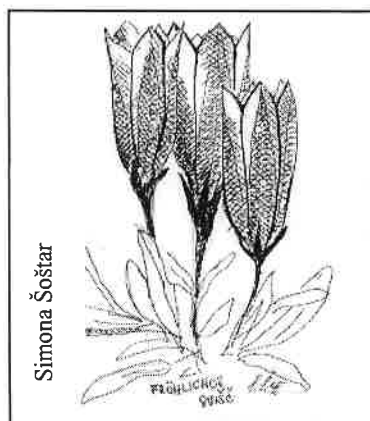
Druga ob devetih zjutraj ob glasbi zgoni nas,
da vsaka mišica telesa te boli.
Tretja spet skuha nam obilo hrane,
da vsak od nas ornk se je zredil,
Četrta nadvse zjutraj zgodaj nas budi,
da bi tistemu petelinu najrajši vrat zavil.
Peta pa, z ogromno discipline in bistrim
očesom,
olimpijsko vzpodbuja nas, da pri stvari smo z
dušo in telesom.

Prvi žrtvovalno hodil je v mesto
in nam izpolnil skrite taborniške želje,
Drugi pa brez večjega problema,
varno nas v tabor pripelje.
Tretji, 1000-roža ali deklica za vse,
pričara gôle, kole, ogenj in šotor za 10,
Četrta je kot vsako leto poprej,
celo našo šaro organiziral spet.

Peti spet uri nam prste za vrvoslovje
ampak hej, ne obupaj, gre nam vedno bolje.

Tako in sedaj ti hribolazec,
Vsako leto pridno izpolni un obrazec;
Tudi če z mrzlo vodo si se mogel prat
In vse si hotel v ..... poslat,
Če zaslišiš »Kamniška Bistrica« se nas spomni
In ne pozabi »Kak blo je lepo« pripomni!
Sedaj pa še lepo se imejmo
In ob temle sončku se ogrejmo!!!

Žiga

ŠALJIVA STRAN

"Danes smo v šoli pisali prosti spis o tem, kako so se naši starši spoznali."

"No, kako dobro je, da sva ti z mamó pripovedovala, da sva se spoznala v gorski koči. Kakšen naslov si dal svojemu spisu?"

"Žrtev gora."

Planinec sede na teraso pred planinsko kočó in si naroči pivo. Brž pride oskrbnik in prinese tri steklenice.

"Oprostite, naročil sem le eno steklenico," pravi gost.

"Že spet sem pozabil na odmeve," se jezi oskrbnik

Novakova sta šla v hribe in prišla pod Grintavec.

"Joj, kako je tukaj lepo!

Prekrasno! Ostala sem brez besed," je rekla gospa Novakova.

"Odlično, " je rekel gospod Novak, "ostala bova kar tukaj."

Jože in Miha plezata v gorah.

Nenadoma Miha omahne v globok prepad, Jože kriči za njim:

"Miha! Si še živ?"

"Šeeee! Še paaaadaaam!"

V taboru je bilo zelo veliko komarjev, ki so neusmiljeno pikali tabornike-planince. Eden je predlagal, da bi pogasili vse luči, češ da luč komarje privlači.

Storili so tako, v temi pa so se pojavile kresničke.

"Joj," je zastokal Janez, "zdaj nas iščejo že z lučmi!"

Janez je zjutraj dejal:

"Mama, jaz nočem v šolo."

"V šolo moraš, sinko."

"Nočem. Učenci me ne marajo."

"Vseeno moraš!"

"Tudi učitelji me ne marajo!"

"Moraš!"

"Nočem."

"Moraš, sinko, končno si le šolski ravnatelj!"

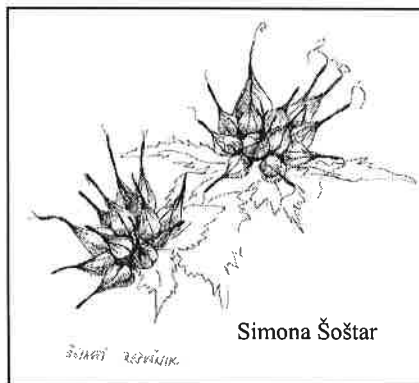
V taboru lije kot iz škafa.

V šotoru sta dva.

"Ne maram dežja," pravi prvi.

Drugi se obregne:

"Tudi jaz ne, ampak tiho bodi in plavaj dalje!"

Simona Šoštar

Uredil in pripravil:
Miran Pribožič

Risbe dobil:
nekje, некоč...

Fotka na naslovni strani:
Slap Pekel
Foto: Toni Petrovič

Naklada: 120 izvodov
6. februar 2000